

ако не може да ся отпѣди утрова-та, то божемъ ся поомягчява.

Здравіе-то наистинѣ е голѣмъ божій даръ; за това всякій день изново трѣбува да ся трудимъ да бѣдемъ достойны за него, а то ся постига съ прилично харно глѣданіе, съ дръжаніе умѣреностъ колкото трѣбува, и съ доволно вниманіе. Зарадъ това, мила майко, дай да ти болясать дѣте-то, зачто-то подобръ е да вѣрвашъ, а не да ся двоишь; поболѣ да ся боишь, а не да не хашь; похарно е у врѣме да тражишь помощъ, а не да ся тѣшишь съ незнайнѣ надѣждѣ.

Кога е найдобръ да ся присади на дѣте шарка, въ кое ли врѣме, то е работа на лѣкаря, който ще опрѣдѣли това. Иглица-та, която е начинена за болясаніе, топне ся та ся намокри у бола (вацина) па ся забодѣ подъ кожѣ-тѣ обыкновенно на мышницѣ-тѣ. Болка-та отъ това боднуваніе е толкова слаба, чтото дѣте-то, ако е тогава на нѣнѣжъ, не усѣти а пакъ си бозае. Откакъ ся боляса дѣте-то явява ся това: обыкновенно на третій день ся покаже на всяко болясано мѣсто червена прыщичица, отъ кождо на пятій день ся изсипѣ шарка или сипаница; тя брьзо нарасте и пръвѣ е заобыколена съ тѣсно, а по послѣ все съ пошироко червено мѣхурче, което на седмый или осмый день бѣде найголѣмо, и напълнено съ чистѣ като водѣ мокротѣ; около десятій день тая мокрота пожлътѣе, стане непрѣзирна, сир. шарка-та гнояса. До седмый или осмый день дѣте-то си остая съ-вѣмъ мирно и здравіе-то му ся не промѣнява ни наймалко. Нѣ въ това врѣме като че го заболи и зацѣпе по оныя мѣста и по мышницѣ-тѣ, дѣ-